

בס"ד יד' אלול ה'תשע"ב
 הדלקת נרות - 18:47
 צאת השבת - 19:36
 רבנו תם - 20:23
שעון קיץ לפי הלוח המדויק של "אור החיים"

שנה שלוש עשרה - עלון מס' 637
 @ סגולה גדולה להשתתף בסעודה הרביעית בביה"כ "אוהל-מועד".
 @ כולם מגיעים במוצ"ש לסליחות בלוויין עם הפייטן ר' משה חבושה.
 @ מנייתן להקדיש השיעור בלוויין לרפואה, ברכה, פרנסה טובה, זיווג הגון, הצלחה, ולהבדיל לעיני יקיריכם.

אברהם יגל

לע"נ בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
 לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל.

פפטידיון: "דני עקרה"
 (ישעיה ד')

פרשת כי תצא

שימו לב! הטלפון של מערכת
 העלון הוחלף: 054-7743834

מעייני הפרשה:

← דין שבוייה נכרית הנישאת לאיש.
 ← משפט הבכורה ודין בן סורר ומורה.
 ← מצוות השבת אבידה, עזרה ראשונה, שילוח הקן, מעקה, איסור כילאים ושעטנן, מצוות ציצית.
 ← דיני צניעות וטהרת המשפחה.

"כי תצא"
 כאשר יוצאים אתם ממקום מושבכם מותר לכם להילחם. ברם, בשבתכם בארצכם חייב השלום לשזור ביניכם. בזכות כך: "ונתנו ה' אלוהיך בידך". וכבר ציינו חכמים כי בית שני חרב בשל שנאת חנם ומריבות פנימיות אשר אכלו בנו יותר מאשר המלחמות החיצוניות. (כלי יקר).
 כי תצא מחנה על אויביך ונשמרת מכל דבר רע - בעת המלחמה בפרט, חייב אתה להיזהר מדבר רע - **מדיבור רע, מלשון הרע, רכילות ומחלוקת**, העלולים לכלות כל חלקה טובה ולחזק את ידי האויב. (הרמב"ן)

"זכור את אשר עשה לך עמלק" (כ"ה י"ז)
 ללמדנו כי יש להזהר מעמלק הרוחני לא פחות מעמלק הגשמי. עמלק הוא יצר הרע, המדיח את האדם, והחזרה בתשובה מחישה את הגאולה. ואז נוטל הקב"ה את יצר הרע ושוחטו.
"ובכתה את אביה ואת אמא ירה ימים" (כ"א, י"ג)
 מה טעם נאמר "ירח" ולא "חדש"? לפי שמצינו בחז"ל: "אין אביה ואמה אלא עבודת-כוכבים, שנאמר: "אומרים לעץ אבי אתה ולאבן אתה ילדתנו" - והיינו: שתפרוש מהעבודה-הזרה ותצטרף לכלל ישראל. לפיכך נאמר "ירח", שהוא שמה של הלבנה - סמל עם ישראל. (דברי שאול)
"ירה ימים"
 בכתובה כותבים את התאריך "יום...לחודש", ואילו בגט כותבים "יום...לירח" - לפי שקידושין נאמר בתורה: "כי יקח איש אישה חדשה", ויאה כאן לשון חודש, ואילו לגבי גרושין נאמר: "גרש ירחים", ויאה כאן לשון ירח. והנה כאן אצל יפת-תואר הלא אמר רש"י: "סופו לשנותה" - שכבר ברור מראש כי סופו לשלחה מעליו, לפיכך כבר ננקטה מראש לשון של גירושין: "ירח".
"ועשית מעקה לגגך"
 ראשי-תיבות של "מעקה" הם: הירחורי עבירה קשים מעבירה. מוחו של אדם, שהוא המקום הגבוה ביותר בגופו, נקרא "גג". עליך לשמור על מוחך מפני הירחורי עבירה. (תולדות אדם).

פינת הניבים והפתגמים

זו תורה וזה שפכה ? = האם זה שפכו של מי שולמד את התורה ומקיים את מצוותיה?
זוגמה: פלוני טורח יום וליילה גדי לסייע לכל נפךך - הוא עצמו חי בפחון עלוב - זו תורה וזה שפכה?
מקור: בשעה שהוציאו את רבי עקיבא להריגה, זמן קריאת שמע הנה, והיו סורקים את בשרו במסרקות של ברזל, והנה מקבל עליו על מלכות שמים... הנה מאריך ב"אחד" עד שיצתה נשמתו ב"אחד". יצתה בת קול ואמרה: אשךיך, רבי עקיבא, שיצאה נשמתך ב"אחד". אמרו מלאכי השבת לפני הקדוש ברוך-הוא: זו תורה וזה שפכה! יצתה בת קול ואמרה: אשךיך, רבי עקיבא, שאתה מזמן לחיי העולם הבא [בפרכות, סא]. (ניבונון)

"קול יען וקול אמה, קול חתן וקול כלה" - מזל טוב ואיחולים לבניים
 כדוד ושישינה בן-ישי הי"ו באיר ואיסנה בן-חמו הי"ו לנישואי יקיר נ"י עם שירן מנב"ת
 יה"ר שיקימו בית נאמן וכשר בישראל ויעלה הקשר יפה לבנין עדי עד ויזכו להמשיך את מסורת הבית המפואר.

הסירו מכשול מדרך עמי!
 העלון טעון גניזה במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה.

מצוות התורה בפרשת כי תצא

בפרשה, עשרים ושבע מצוות עשה וארבעים ושבע מצוות לא תעשה" (ספר החינוך).
24 - מצוות הן בתחום חיי המשפחה והמעמד האישי.
13 - מצוות הן ציבוריות, ממלכתיות ולאומיות.
13 - מצוות מכוונות לחיי כלכלה והלכות עבודה.
11 - מצוות לקוחות מחיי הצבא, המחנה והמלחמה.
9 - מהן תלויות בארץ ונוהגות בשדה ובכרם.

"בניד כשתילי זתים" - חינוך

דגשים לתחילת הלימודים

שימו לב לשינויים בהתנהגות של ילדכם. אם המעבר קשה לו מדי, אם משהו בכיתה מציק לו, אם הוא לא מסתדר עם המורה. לא תמיד ילדים אומרים את אשר על לבם, אך התנהגותם משתנה. שינויים כאלה רק הורים יכולים לראות, ולכן היו ערניים כל הזמן ושימו לב אם ילדכם מאושר או שיש בעיה שכדאי לעודד אותו לדבר עליה.

כדאי מאוד להקנות לילד מספר הרגלים בכל הקשור להכנת שיעורי הבית - להקפיד על שעות קבועות להכנת השיעורים כדי ליצור אצלו הרגל ידוע וקבוע מראש. יש לדאוג שלא יסיח דעתו בשעות הכנת השיעורים הבית ושלא יבזבז את זמנו לחינם. דבר חשוב לשים לב שהילד לא מכין את השיעורים כשהוא רעב ועייף.

התעניינו בכל יום איך עבר היום בבית הספר והשתדלו להיות מעורבים ככל האפשר - מי החברים שלו, מה שמותיהם, איזה מורה הוא הכי אוהב, איזה מורה הוא פחות אוהב, באלו מקצועות קיבל שיעורי בית ועוד. בדרך זו ילדכם יורגל בכך שהוא מדבר איתכם על כל מה שקורה בבית הספר.

הפטרנונו פותחת בקריאת ה' לכנסת ישראל - "רני עקרה לא ילדה...". כאן רומז הכתוב לדמות ספציפית של עקרה - **חנה אם שמואל**. זאת מכמה סיבות:
א. הנבואה מתארת עקרה שעתידיה ללדת בנים רבים. על כמה עקרות במקרא מסופר שלבסוף הן נפקדו (שרה, רחל, אשת מנוח), אך רק אחת זכתה להרבה בנים - כיפקד ה' את חנה ותהר ותלד שלושה בנים ושתי בנות" (שמי"א, ב, כא).
ב. ההשוואה בין בני השוממה לבני הבעולה מזכירה לנו את תפילת חנה - "עז עקרה ילדה שבעה ורבת בנים אומללה" (שם פסי ה).

ברכה והצלחה ופרנסה טובה
לַבְרִיאִל וְחַנָּה אֲבִיטָן היינו שתרמו לסעודה הרביעית בלויין. זכות השיעור בלויין של מרן הרה"ג **עובדיה יוסף שליט"א** לרפואתם והצלחתם ולכל ילדיהם שיזכו לפרנסה טובה ובריאות ויתגשמו כל משאלות ליבם לטובה וירוו נחת מכל יוצאי חלציהם.

חסידים ואנשי מעשה
נוהגין לבדוק בחודש אלול תפילין ומזוזות.
בדיקת תפילין ומזוזות ע"י מגיה + במחשב. ניתן להשיג מזוזות, תפילין מהודרות, רצועות שחרות עבודת יד, טליתות. שלמה 054-6598068

הציבור מוזמן לסכיחות בבית הכנסת "יחזקאל הנביא" בחצות הלילה בשעה 00:30 פרטים : דור 052-2241701

ארגון "אברהם יגב" מזמין את הציבור לשיעור בלויין של מרן פאר הדור הרח"ג **עובדיה יוסף שליט"א** בבית הכנסת "איהל מועד" רח' הנשיאים 3, יבנה. שיחל במוצאי שבת **בשעה 21:30** ולאחריו אמירת סליחות עם הפייטן ר' **מישה חבושה** השידור יוקרן על **מסך ענק** מתקיימת **סעודה רביעית כשרה למהדרין** (בחסות מאפיית בית הלחם בהנהלת אבי מוסאי הי"ו). **מקום מיוחד לנשים.**

לכל הציבור הקדוש. אמירת הסליחות בבית הכנסת "איהל מועד" רח' הנשיאים 3, יבנה, **כל יום בשעה 04:45**. לאחר הסליחות תתקיים תפילת שחרית **בנץ החמה**. כל הציבור מוזמן. ברוב עם הדרת מלך.

ברכה והצלחה
לראובן וסיגלית התוקה על הסיוע לזיכוי הרבים. הקב"ה ישלח להם רפואה שלימה ופרנסה טובה. אריכות ימים ושנים וירוו נחת ושלווה מכל יוצאי חלציהם.

ברכה והצלחה ופרנסה טובה
לדוד ישראל בן רבקה הי"ו שתרם לסעודה הרביעית בלויין. זכות השיעור בלויין של מרן הרה"ג **עובדיה יוסף שליט"א** לרפואתו והצלחתו. שיזכה עוד השנה ל**זיווג הגון משורש נשמתו הטהורה**, פרנסה ובריאות ויתגשמו משאלות ליבו לטובה. וברכה להוריו ולאחיו.

רפואה שלימה וברכה **לחנה אביטן** בת יקוט מנב"ת הקב"ה ישלח לה החלמה מהירה לרניב אבריה ושס"ה גידיה, שתחזור לאיתנה הראשון ותזכה לשנים רבות וטובות. רפואה שלימה וברכה **לצביה זיגדון** בת משה ושושנה הקב"ה ישלח לה החלמה מהירה לרניב אבריה ושס"ה גידיה, שתחזור לאיתנה הראשון ותזכה לשנים רבות וטובות.

בריאות והחלמה איתנה :
ציון נאמן בן מרים הי"ו משה נאמן בן מרים הי"ו ראובן אמונה בן גולי הי"ו מרדכי יעקובי בן צימורה הי"ו אברהם נאמן בן מרים הי"ו ישראל פרג'י רפאל בן מרים הי"ו יוסף חיים גאלי בן ג'מו הי"ו באבאי באבאי בן מורודי הי"ו זהבה בת מרים מנב"ת **לכל חולי ופצועי צה"ל ועם ישראל.**

לע"נ הצנועה והענוה **רחל ישראל** בת **בנימין וגולשן ז"ל** נפטרה ט"ו אלול תשס"ג **ביום ראשון פקידת שנתה** יה"ר שתמליץ טוב בעד בעלה וכל משפחתה ולזיווג הגון משורש נשמתו הטהורה לא.

מרכות אלהים אפסיים
אור-רן וליבנת הדר להולדת הבן נ"י יה"ר שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו, שיתברך בכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות ותרוו נחת מיוצאי חלציהם. וברכה והצלחה **לחיים ולילי חדד הי"ו יוסי ומזל ניסים הי"ו**

רפואה שלימה וברכה **לצביה זיגדון** בת משה ושושנה הקב"ה ישלח לה החלמה מהירה לרניב אבריה ושס"ה גידיה, שתחזור לאיתנה הראשון ותזכה לשנים רבות וטובות.

שבת שלום ומבורך

לעילוי נשמת :

סולטנה באבאי בת שמחה ז"ל מרים לאלזרי בת ביבי ז"ל סעדה סויה בת איזה ז"ל עטייה בן חנה חגיגי ז"ל שרה נאמן בת מזל ז"ל שהי דוידזדה בת פרי ז"ל נורית דוידזדה בת שהי ז"ל

כלאפו (פאפו) חסן בן אליהו וכריה ז"ל עזרא נסימי בן פרי יצחק ז"ל יצחק נבאי בן לאה ז"ל רחמים (בבאי) יצחק-פור בן מרים ז"ל משאלה (במון) גולגוליאן בן חתון ז"ל שמעון שלומי ז"ל בן מרים שתחיה אליעזר ביטון בן רחל ז"ל

לע"נ **מרדכי לארי ז"ל** בן שלמה ושרה הי"ו נלב"ע י"ד טבת תשנ"א ת.נ.צ.ב.ה.

לע"נ **בבאי מוסאי** בן אברהם וזליכה ז"ל נלב"ע ערב שבת קודש פרשת יתרו כ' שבט תשנ"ו ת.נ.צ.ב.ה.

"אל תקרי הליכות אלא הלכות"

"מכל מלמד" השכלתי..."

"לא יבא עמוני ומואבי בקהל ה' (כ"ג, ד)
חכמינו אמרו, שביקשו מתנגדיו של דוד המלך לפסול אותו מלבוא בכלל ישראל, בשל מוצאו מרות המואביה, עד שנתבררה ההלכה למשה מסיני: "עמוני ולא עמונית, מואב ולא מואבית" (יבמות ס"ט).

בזה יובנו היטב הפסוקים: "שרים רדפוני חנם ומדברך פחד לבי, שש אנכי על אמרתך כמוצא שלל רב" (תהילים קי"ט, קס"א-קס"ב) – שכן לפי רבנו בחיי (פרשת יתרו) התורה-שבכתב נקראת "דיבור", ואילו התורה שבעל-פה נקראת "אמירה". לפיכך אומר דוד המלך: "שרים רדפוני" – זה שהשרים רדפוני ואמרו לפסלני מלבוא בקהל – "חנינם" – לא היה זה אלא לחנינם, שהרי ההלכה היא: "מואבי ולא מואבית". אף כי "ומדברך פחד לבי" – היה עלי לחשוש מפני תורה שבכתב, שלא נאמר בה במפורש החילוק בין מואבי למואבית, אולם "שש אנכי על אמרתך" – שש אנכי על תורה שבעל-פה, שבה נאמרה ההלכה: "מואבי ולא מואבית" (הגאון בעל ברוך-טעם ז"ל).

לפיכך אמרו חכמינו על דוד המלך: "וטוב רואי – שכל הרואהו נזכר לתלמודו" (מדרש) – כל מי שראה את פניו של דוד היה מבחין בו מיד שיהודי כשר הוא וממילא היה נזכר בהלכה האומרת: "עמוני ולא עמונית, מואבי ולא מואבית".

לפיכך שולם להם מידה-כנגד-מידה. מכיוון שלא רצו כי ישאו בני-ישראל נשים מבנותיהם, נאסר עליהם לשאת בנות ישראל לנשים; ומכיוון שרצו למנוע את בואן של רות המואביה ונעמה העמונית בכלל ישראל, נאמר להם: "עמוני ולא עמונית, מואבי ולא מואבית" – כדי שרות ונעמה תוכלנה להינשא לאנשים מישראל ולהקים את מלכות בית דוד, אשר לחמה בהם והכחידה אותם. (ילקוט הלוי).

רפואה אלטרנטיבית

בריא מאוד לעבור לקמח מלא

הדגנים שאנו אוכלים יכולים להיות מקור חשוב מאוד לוויטמינים, למינרלים ולסיבים תזונתיים, אבל כדי ליהנות מכל הטוב הזה, צריך להקפיד לצרוך את הדגנים בצורתם המלאה, כלומר עם הקליפה! **איך עושים את זה?**

לפני שאתם מורידים את כמות הלחם בתפריט או נמנעים לחלוטין מפסטה, נסו להחליף את כל המוצרים מקמח לבן למוצרים מקמח מלא. זה אומר להעדיף אורז מלא על פני אורז לבן, לאכול פסטה מחיטה מלאה ולהתפנק בעוגיות ובחטיפים מקמח מלא. לאחר זמן תגלו שאתם אוכלים פחות ושבעים יותר, וגם שתפקודה של מערכת העיכול שלכם משתפר ולכן כדאי להגדיל את כמות השתיה בכל יום.

שאלה: הקם בחודש אלול לאמירת סליחות האם יעדיף ללמוד ש"ס ופוסקים וכדו' או לומר סליחות ותחנונים?

תשובה: תחילה עלה במחשבה שעדיף ללמוד תורה שאין ערך לשכרה. אולם זה אינו כך. כתב השו"ע (או"ח הל' ראש השנה ס"י תקפ"א ס"א) נוהגים לקום באשמורת לומר סליחות ותחנונים מראש חדש אלול ואילך עד יום הכפורים. ואמירת הסליחות מעוררת את האדם יותר מלימודים אחרים. ולכן טוב יותר לומר סליחות מאשר ללמוד. וכן כתב השערי תשובה (סימן תקפ"א ס"ק א) כתב בר"י שכן ראה לקצת רבנים שתמיד היו מניחים קצת מסדר ללמוד הלכה ובחבורים ובחודש אלול היו מניחים קצת מסדר ללמוד גירסא רק תחנונים ע"ש. וכן כתב בשו"ת מים חיים (או"ח ח"א עמוד קפ"ב) מצאתי תשובה וכו' מנהג המקובל אצלנו מאבותינו ורבתינו ז"ל לעסוק בתחנונים בלילי אלול בעוד לילה, ואף שהיינו לומדים בישיבות, היינו מוותרים מלימודנו כדי לומר סליחות, כי הם מועילים לאדם לשפוך את נפשו לפני ה' על חטאת נעוריו ומעשיו אשר לא טובים, וכן ראוי לעשות, עכ"ל.

שאלה: איך ראוי לומר בסליחות אלה "דרבי" מאיר עננו או אלהא דמאיר עננו?

תשובה: מנהג זה יצא מהגמ' (ע"ז דף יח ע"א) במקרה של אחרות של ברוריה, שהלך רבי מאיר להצילה, והפציר בממונה עליה ליתנה לו ולא רצה מפני פחד המלכות, נתן לו ר"מ תרקבא דדינרין לשחד את המלכות כשישאלו עליה, וכאשר שאלו השומר מה אעשה אם יגמר הכסף השיב לו ר"מ תאמר אלהא דמאיר עננו ותנצל, ולקח ר"מ אבן וזרק על כלבים אוכלי אדם באו הכלבים להזיקו אמר ר"מ "אלהא דמאיר עננו" וניצל. וכן שנגמרו הדינרים לשחד את המלכות אמר השומר אלהא דמאיר עננו ולא יכלו להזיקו. לכן קבעו לומר זאת בסליחות הנה שיש לומר ללא המילה "דרבי". וביאר המהרש"א שהכוונה בזה אלוהי המאיר לארץ ולדרים עליה הוא יעננו ואין הכוונה בזה לרבי מאיר בעל הנס.

שאלה: מה הטעם שאומרים "בזכותיה דבר יוחאי" ולא אומרים "בזכותיה דרבי שמעון"?

תשובה: שאל שאלה זו בשו"ת מים חיים (ח"א עמוד קפ"ב) וזה תירוץ, אם נאמר אלהא דשמעון או רבי שמעון לא ידעו שמדובר על התנא רשב"י ז"ל משום שהשם שמעון נמצא בש"ס עם התואר רבי וללא התואר פעמים רבות ולא תהיה ידיעה על מי מדובר. ואם נאמר "אלהא דרבי שמעון בר יוחאי" גם זה לא כיוון לכוונת המוסיפים משום שרצו לכלול את בנו ר' אלעזר שגם מעלתו גדולה כיון שגם הוא היה לו צער המערה, וגם אמר ר' שמעון יכול אני לפטור את העולם מן מיום שנבראתי עד עתה, ואם אלעזר בני עמי יכול אני לפטור אותו מיום שנברא העולם ועד עכשיו. לכן תיקנו לומר רק נוסח "בזכותיה דבר יוחאי" שבה נכלל ר' שמעון ובנו ר' אלעזר שבני בניו הם כבנים.

שאלה: מה הטעם הוסיפו המוסיפים באמירת הסליחות רק את הנס עם רבי מאיר ולכן תיקנו לומר "עננו אלהא דמאיר עננו" ו"בזכותיה דבר יוחאי" הרי היה עוד הרבה תנאים ואמוראים שהיה להם זכויות ויש בכוחם להליץ יושר על עם ישראל?

תשובה: כתב בשו"ת מים חיים (שם) אומר אני שהראשונים שהוסיפו זה לא טוב עשו כיון שגרמו להדיוטות להוציא לעז על אחרים שכביכול אין מעלתם כמו ר' שמעון וכו' וידוע שמעלתם גדולה כמו שאמר אנטונינוס לרבי (ע"ז דף י ע"ב) יודע אני שקטן שבכם יכול להחיות מתים ולכן מאחר שפשט המנהג לומר ימשיכו לומר ובמקום שאין מנהג לומר לא יתחילו לומר.

נכתב ע"י ר' עוזי נסימי הי"ו
מחבר ספר "מענה השולחן"
ניתן לשאול שאלות בהלכה בכלל "תפארת רחמים"
או בטלפון 050-7529102 בין השעות 9:30 - 17:00

הוקדש לעילוי נשמת הצנוע והישר
עזרא נסימי בן פרי ויצחק ז"ל

" ואבותינו סיפרו לנו "

מעשה שהיה עם רבי משה בן מימון

הרמב"ם כרופא, היה נקרא לחצרותיהם של גדולי שליטי מצרים ואף שימש בהם כ"רופא החצר" כשעלה צלאח א-דין לשולטון במצרים, התקרב הרמב"ם לחצרו, והוויזר אלפאצ'יל עבד-אל-רחום, משנהו של צלאח א-דין, קבע לו משכורת שנתית תמורת עבודתו כרופא בחצר המלכות. עיקר שירותו של הרמב"ם היה אצל בנו של צלאח א-דין, אלפאצ'יל.

באיגרת לר' שמואל אבן תיבון תיאר הרמב"ם את סדר היום שלו: עליו לבקר את המלך מדי יום ובדרך כלל הוא נשאר בחצרו רוב היום. בשבוע, ממתנינים לו חולים רבים, יהודים וגויים, והוא גומר את יומו "אחרי שתי שעות מן הלילה".

בחצרו של השולטן החיים אינם קלים כלל. נתונים הם להלכי ליבו של השליט על פיו ישק דבר, חיים ומוות נחתכים על פי רצונו. בהיותו איש מר נפש לא היה מוקיר איש מאנשי חצרו לא את השרים ואף לא את החכמים. רק אדם אחד היה אהוב ומקובל עליו, הרמב"ם, רופאו היהודי. כל השרים אשר ראו את יחסו של השולטן כלפי הרופא היהודי לא ידעו כיצד לנהוג, אש הקנאה בערה בהם בכל עוצמתה. על כולם עלה ראש השרים שהחליט שהוא חייב לשים לדבר קץ.

עמד ורקם במוחו ובלבו תוכנית זדונית להעליל עלילה בזויה על הרמב"ם אשר תרגיז את השליט ויוציאו להורג. בא אל השולטן ואמר לו "אדוני השולטן דע לך כי רופאך היהודי מדבר עליך רעות באזני הבריות". נבהל השולטן ולא האמין. ומה הוא אומר! לכך היתה תשובה מוכנה בפי הראש השרים. "הוא אומר כי בעת שהנך מדבר, נודף מפידך ריח רע, ועל כן אין הוא יכול לשבת בקרבתך".

השולטן היסה לרגע, ואחר כך אמר "אם תתן לי סימן, אדע כי דבריך דברי אמת!" מיד כשיצא מבית השולטן נזדרז ראש השרים ושם פעמיו לביתו של הרמב"ם. "דע לך, כי השולטן טוען שנודף מפידך ריח רע בעת שאתה מדבר, ועל כן אין הוא מסוגל לשבת בקרבתך". שמע רבי משה את הדברים, ובהגיעו ביום המחרת אל הארמון אחז בידו מטפחת לבנה. כאשר פצה פיו לדבר אל השולטן כיסה את פיו במטפחת.

ראה זאת השולטן והבין כי הנה צדקו דברי ראש השרים, מסתבר שהמטפחת זה הסימן אליו התכוין ראש השרים, והנה ברגע שאני מדבר משתמש הרופא במטפחת בכדי שלא יריח את הריח הנודף מפיו. כיון שכך גמר השולטן בדעתו להוציא להורג את רבי משה. הוא שיגר שליח אל השר האחראי על ההוצאה להורג וציוה עליו כי בעוד שעה יבוא אליו אדם בכדי להתעניין האם קיים את צו השולטן, את אותו אדם תוציא להורג.

ולבית הרופא שיגר הודעה כי יזדרז ללכת למקום ההוצאה להורג ויתעניין שם האם בצעו את צו השולטן. הרמב"ם שמע את הבקשה לבש את מעילו ושם פעמיו לקיים את מצוות השולטן. בדרכו והנה יצאה מאחד הבתים אשה בוכיה ובתחינה פנתה אל הרמב"ם שיאות להיכנס לרפא את בתה הנוטה למות. הרמב"ם שבתחילה היסס שכן הולך הוא כעת במצוות המלך, לא יכול היה לסרב לתחנוניה ונכנס אל הבית בכדי לרפא את הילדה.

כעבור זמן כשסיים הרמב"ם את הטיפול בילדה ניגש למקום ההוצאה להורג כדי להתעניין על ביצוע ציוויו של השולטן, כמובן שהיה זה באיחור רב מאד. וכך, כאשר הגיע הרמב"ם למקום על מנת לבדוק אם קיימו את צו השליט, נענו לו כי קיימו כבר את ציוויו של השולטן על הצד הטוב ביותר. מיד כשמע הרמב"ם את התשובה ניגש לביתו של השולטן בכדי להודיע לו שקיימו את ציוויו. בהגיעו לבית השולטן הבחין הרמב"ם כי פניו של השולטן אינם ככל הימים ולשאלתו במה חטא, התרעם עליו השולטן ושאל "מדוע לא קיימת את הציווי שלי ללכת לבית ההוצאה להורג? הלא ציוויתי, להוציאך להורג מיד ואם כן מדוע מתהלך אתה חופשי?"

השתומם הרמב"ם מאד ופנה אל השולטן ושאל "אמור לי אדוני, מדוע רצית להמיתני בשריפה? במה חטאתי לפניך? הן שמת אותי ללעג וקלס בעיני הבריות", השיב השולטן בקול רועם, העללת עלי באזני הבריות כי מפי נודף ריח רע

ועל כן אינך יכול לשבת בקרבתני". "ומי אמר לך זאת" ביקש הרמב"ם לדעת. "ראש השרים" השיבו השולטן. "אם כן, דע לך, אדוני השולטן, כי עלילה דומה טפל ראש השרים גם עליך הוא אמר לי כי אתה טוען שנודף מפני ריח רע ועל כן הנחתי מטפחת על פי, לבל יבוא הריח הרע לאפך..."

הבין השולטן כי דברי הרמב"ם נכונים. "אכן היתה זו עלילת שווא ושמה אני כי ניצלת מכבשן האש. אך מדוע הפר שר הכבשן את הוראתי ולא השליך אותך לכבשן?"

עודם מדברים, ואל החדר נכנס אחד מעבדי השולטן. בידו אחז העבד טבעת זהב. "את הטבעת שיגר אליך שר הכבשן" אמר העבד לשולטן. "ביקש הוא למסור, כי זוהי טבעתו של ראש השרים, שאותו שרף אתמול, כהוראתך, בכבשן האש". עתה הבינו הרמב"ם והשולטן היאך ניצל הרמב"ם משריפה. חיבק השולטן את ידידו היהודי ואמר: "ברוך ה' אלוקי היהודים ששילם לרשע כרשתו ולצדיק כצדקתו".

סיפור שסיפר הגאון הצדיק רבי דוד חנניה פינטו על הרב הגאון רבי שמעון ברוך סלומון זצ"ל רבה של פתח תקווה. אשר היה ידוע בקנאותו לכבודה של השבת, ונפשו נסערה לשמוע שישנם חילולי שבת בפרהסיא.

הקשר המיוחד שלו עם שבת קודש החל כבר בעת לידתו, כאשר לידתו הייתה בשבת ואימו סירבה בכל תוקף שישיעו אותה ברכב לבית החולים. ובמסירות נפש אזרה כוח ללכת ברגל, וגם פטירתו הייתה בערב שבת.

מידי שבת עמד מול מוקדי חילולי השבת בעיר, ובדמעות נשא דברים מרגשים חוצבי להבות אש על שמירת השבת. האמת הפנימית, הכאב העמוק ואור תורתו ויראתו עשו רושם כה רב עד שהיו כאלו מן המחנה השני שהצטרפו למאבקו של הרב.

ראינו בחוש כי כל מי שפגע ברב לא יצא נקי. מקרים רבים היו שכבוד התורה וכבוד השבת תבעו את עלבונם, גם מהמתנגדים למאבקו של הרב היו שהרגישו בכך ושחרו אל פתחו של הרב לבקש מחילה.

בתוך מחנה המתנגדים לשמירת השבת, בלט במיוחד אדם דומיננטי ומרכזי שהיה סוחף אחריו את ההמון ומסית אותם כנגד הרב והשבת. אותו אדם הרהיב עוז להגיע עם קבוצת נערים לעבר בית הרב, וברוב חוצפתו חירף וגידף במשך דקות ספורות. מעט מתלמידי הרב שנקלעו לאותו מאורע, היו משוכנעים שלא יתכן כי אותו אדם יצא מכך נקי, אחד אף בא להתריע בו שהוא משחק באש ממש.

לאחר זמן מה, הגיע לביתו של הרב, החבורות של יום רביעי בלילה, ללימוד שהתקיים מידי שבוע מהשעה שתיים עשרה בלילה ועד השעות הקטנות של הלילה.

באותו יום התקשה התלמיד להיכנס לבית, כלב עמד בחצר בסמוך לדלת והיה נובח וחסם את הכניסה. אחד מבני הבית פתח את החלון והציע לאותו תלמיד להיכנס מהכניסה האחורית. הוא סיפר שהכלב עומד כך כבר כמה שעות, וכדי למנוע את כניסתו לבית, הם נכנסים מן הצד השני.

ואכן, התלמיד נכנס מהכניסה האחורית של הבית, ושקע עם הרב בלימוד הסוגיה במשך כמה שעות. כאשר הוא קם לצאת (והרב כדרכו מלווה אותו החוצה) שוב נשמעו אותם נביחות ויללות משונות מן הכלב. התלמיד עצר ואמר לרב "אולי מוטב שאצא מן הדלת השנייה". הרב לא הגיב, פתח את דלת הכניסה ולעיני התלמיד- שניסה לשמור על השכלב לא יפרוץ פנימה, עמד מול הכלב ואמר לו "אני אומר עליך תהילים". באותו הרגע נדם קולו של הכלב, שב לאחוריו ובריצה היסטורית רץ במעלה הרחוב ונעלם.

כאשר חזר התלמיד לשיבה וסיפר מה שראה, אמרו לו- האם אתה לא זוכר שראש הישיבה (באופן חריג לסגנונו ועדינות דיבורו) אמר על אותו אדם "הני כלבי חציפיי".

כמה גדול כח הצדיקים, שדבריהם נשמעים בשמים. הנה אדם זה נפטר ובא בגלגול כלב, והרב מחל לו ועבר על מידותיו והסכים להיטיב עמו ולומר תהילים לעילוי נשמתו.